

Czołg średni T-55

Kolekcja: Czołgi i inne wozy bojowe (modele 1/35)

Muzeum: MMM - Muzeum Militariów Misiaczka

Właściciel: TeddyBear

Stan eksponatu: Bardzo dobry

Opis: Radziecki czołg, opracowany pod kryptonimem "Obiekt 155" w drugiej połowie lat pięćdziesiątych XX wieku w Biurze Konstrukcyjnym Zakładów Nr 183 ("Uralwagonzawod"), jako rozwinięcie wozu T-54B. Głównym konstruktorem czołgu był Leonid N. Karcew. W latach drugiej wojny światowej, największym producentem czołgów w ZSRR były Uralskie Zakłady Budowy Wagonów w Niżnym Tagile, czyli dawna charkowska Fabryka nr 183, ewakuowana w roku 1941. Zaplecze konstruktorskie „Uralwagionki” (jak ją nieoficjalnie nazywano) także stanowili inżynierowie z Charkowa, a na ich czele stał Aleksander A. Morozow, konstruktor słynnego [T-34](#). Morozow był praktykiem o ogromnym doświadczeniu, ale równocześnie wizjonerem, co powodowało, że szybko tracił zainteresowanie swoimi konstrukcjami gdy tylko już je zrealizował – pozostawiał ich rozwój innym, a sam brał się za tworzenie czegoś zupełnie nowego, czasami wręcz zrywającego z poprzednimi projektami. Tak było w przypadku T-34, który dopracowywano i rozwijano (ostatecznie w [T-34-85](#)) gdy Morozow pracował już nad T-43, a następnie T-44. Gdy z kolei T-44 i jego „młodszy brat” T-54 odniosły ogromny sukces, Morozow wraz ze swym zespołem powrócił do Charkowa i zaczął prace nad kolejną rewelacyjnie zapowiadającą się konstrukcją – „Obiektem 432” (późniejszym [T-64](#)). Dalszy rozwój T-54 i opracowanie jego nowych wersji, pozostały w Niżnym Tagile. Ponieważ po wyjeździe „charkowian” tamtejsze Biuro Konstrukcyjne nieomal przestało istnieć, wzmocniono je w iście radzieckim stylu – kierując do niego nakazem pracy liczną ekipę świeżo upieczonych absolwentów wyższych uczelni technicznych. Na stanowisko Głównego Konstruktora, w lipcu 1953 mianowano zaś niespełna 31-letniego Leonida Karcewa. Ten okazał się być kolejnym wybitnym talentem i kierował Biurem przez następne szesnaście lat (po których przeszedł na kierownicze stanowisko w Ministerstwie Obrony ZSRR). Pierwszy dziełem Karcewa, jako Głównego Konstruktora, był właśnie czołg T-55. W modelu tym (bardzo podobnym zewnętrznemu do T-54B) wprowadzono jednak kilka istotnych zmian - zwiększono zapas amunicji do działa, wprowadzono automatycznie uruchamiany system ochrony załogi przed bronią masowego rażenia (ABC) i zainstalowano urządzenia noktowizyjne (typu aktywnego, z reflektorem promieniowania podczerwonego). Główne uzbrojenie (armata 100 mm) było stabilizowane, chociaż w miarę celny strzał można było oddać przy prędkości nie większej niż 12 km/h. W dniu 8 maja 1958 roku czołg T-55 przyjęto do uzbrojenia Armii Radzieckiej. Produkowano go seryjnie od czerwca 1958 do lipca 1962, a od roku 1963 zastąpiono na liniach produkcyjnych przez zmodernizowaną wersję T-55A (produkowaną do roku 1977). W pierwszej połowie lat sześćdziesiątych T-55 był niewątpliwie jednym z najlepszych czołgów świata. Jego podstawową wadą (typową zresztą dla czołgów radzieckich) były niewielkie wymiary. Z jednej strony zwiększało to przeżywalność na polu walki (czołg stanowił mniejszy cel), ale z drugiej - utrudniało pracę załogi i wprowadzało restrykcyjne ograniczenia co do wzrostu czołgistów. Czołgi T-55/T-55A stały się jednym z symboli wojsk Układu Warszawskiego i były najliczniej produkowanym typem w historii (dane różnią się - od 86 000 do ponad 100 000, łącznie z

produkcją chińską). Używano ich w blisko 40 krajach (w niektórych po dzień dzisiejszy). W Wojsku Polskim czołgi T-55 różnych odmian przetrwały do roku 2002.

Oprócz ZSRR, czołgi T-55 / T-55A produkowano także w Polsce (w Zakładach Mechanicznych Bumar-Łabędy w Gliwicach, gdzie w latach 1964 - 1981 powstało ok. 5 000 egzemplarzy różnych wersji), w Czechosłowacji (Závody Těžkého Strojárstva w Martinie).

W kolekcji: T-55 z początkowego okresu produkcji, w barwach Armii Radzieckiej (wczesne lata sześćdziesiąte).

Model w skali 1/35, zestaw Trumpeter.